

enkelt Punkter, men med Hensyn til Børn i den yngre Alder komme en stor Del af de Byer til Gode, som tidligere have havt saadanne Skoler, og dette Fremfærd vil rimeligvis affæres, naar vi gaa ind paa Forslaget, som det foreligger. Foruden den nævnte Forbed vil det, som ogsaa tidligere er udviklet, i flere andre Retninger have en overordentlig god og gavnlig Indflydelse, at der er saadanne Mellemstoler indtil Konfirmationsalderen, hvor de forskjellige Stænders Børn kunde samles og blive samlede saa længe som muligt, og hvorved det tillige blev muligt for Forældrene at beholde Børnene i Hjemmet eller i Nærheden deraf, længere end det nu er muligt. Vi have ment at afhjælpe en Trang, der har været følt allevegne i Landet, men det vil man affære ved at gaa ind paa et Forslag som det nu foreliggende. Der er dernæst nævnt, at der er givet en Indrømmelse til det Oldnordiske, som vi maatte sætte stor Pris paa. Ja, vi mene ganske vist, at det Oldnordiske, det Nordiske og i det Hele taget det Danske ikke hidtil er kommet til sin Ret i vore Skoler, men hvad Sikkerhed have vi for, at det vil komme til sin Ret efter det Forslag, der her foreligger? Der staar, at det skal læses i Skolerne, men vi vide ikke, i hvilket Omfang det skal læses, og vi vide ikke, fra hvilke Fag de Timer skulle tages, som skulle anvendes dertil. Jeg gjorde ved 2den Behandling opmærksom paa, at den Timetable, vi havde faaet meddelt af Regjeringen, og som var udarbejdet i Kommissionen, ikke forøgede Timetallet for det danske Sprog med mere end en ugentlig Time i en enkelt Klasse, og dog vil man forøge Undervisningen deri med Oldnordisk og Svensk. Det vil altsaa ses af dette, at efter al Rimelighed vil det gaa ud over den nyere danske Litteratur, hvad man saaledes vil give til Oldnordisk og Svensk, men det anser jeg for meget urimeligt, thi hvormegen Pris jeg end sætter paa, at vi lære at kjende ogsaa den ældre Tid, saa sætter jeg dog endnu mere Pris paa, at Børnene lære at kjende den Tid, hvori de leve, og hvori de engang skulle virke. — Der er fremdeles et andet Krav, som oftere har været stillet, nemlig at der skulde indrømmes den historiske

Undervisning et større Omfang end tidligere. Jeg gjorde ved den samme Leilighed opmærksom paa, at den Timetable, vi havde faaet, ikke indrømmede til Historie et større Antal Timer, end der tidligere var indrømmet. Nu sagde vel den høitærede Minister, at denne Timetable var saa at sige et privat Arbejde, det var ingenlunde sagt, at den skulde lægges til Grund for Gjennemførelsen af dette Forslag. Ja, det er meget muligt, og det er ogsaa meget muligt, at den høitærede Minister vil gennemføre, hvad han selv saa smukt har udviklet om det Duffelige i, at baade Oldnordisk og Historie komme til større Ret end hidtil, men vi vide ogsaa, at der ikke staar Noget derom i Lovforslaget, vi vide, at dersom der kommer en anden Minister; saa kan han aldeles omdanne, hvad den nuværende har indført, og kan bringe det i en hel anden Retning. Vi have altsaa ikke mindste Sikkerhed for, at de Fremfærd, man i denne Henseende har lovet os, ville finde Sted. Fremdeles siger man, at man ved dette Forslag vil undgaa den Overlæselse, som der i saa lang Tid med Rette har været klaget over i Skolerne; men hvorledes have vi i dette Forslag nogen Sikkerhed for, at man vil undgaa den? Man har anført, at ved denne Tvedeling ville f. Ex. endel Fag, som tidligere have været krævede af de Elever, som gik i de klassiske Skoler, nu lægges hen til en anden Retning; men hvad hjælper det, at man lægger noget af disse Fag, det bliver dem neppe i deres Helhed, hen i andre Retninger, naar man saa igjen forøger Timetallet i andre Fag, saaledes at det kun bliver andre Fag, der da blive læste saa meget stærkere. Jeg kan nævne et Exempel, og det er det, der fremgaar af den Timetable, der er os meddelt. Istædetfor at man tidligere havde ladet de Unge i den klassiske Skole lære Naturvidenskab og Mathematik i et større Omfang, saa skulde de nu i Fremtiden lære Tydsk og Fransk i et større Omfang. Ja, der kan være enkelte Børn, for hvem det kan betragtes som et Fremfærd; men jeg tror ikke, det kan siges at være Tilfældet i Almindelighed, og jeg veed idetmindste, at jeg for mine Sønners Vedkommende vil sætte meget mere Pris paa, om